

**PEMBENTUKAN SIKAP POSITIF GURU TERHADAP
PELAKSANAAN AKTIVITI PENTAKSIRAN**
(*THE DEVELOPMENT OF TEACHER'S POSITIVE ATTITUDE TOWARDS THE
IMPLEMENTATION OF ASSESSMENT ACTIVITIES*)

Ramlah Ab Khalid (Pengarang Penghubung)

Personalized Education Research Group, Faculty of Education, Universiti Kebangsaan Malaysia,
43600 UKM Bangi, Selangor, Malaysia
reakhd@yahoo.com

Jamil Ahmad

Personalized Education Research Group, Faculty of Education, Universiti Kebangsaan Malaysia,
43600 UKM Bangi, Selangor, Malaysia
Jamil3191@yahoo.co.uk

Analisa Hamdan

Personalized Education Research Group, Faculty of Education, Universiti Kebangsaan Malaysia,
43600 UKM Bangi, Selangor, Malaysia
analisa.hamdan@gmail.com

ABSTRAK

Sejajar dengan perkembangan teknologi yang pesat membangun, sistem pentaksiran di Malaysia turut berubah. Pentaksiran Sekolah telah mula dilaksanakan di peringkat sekolah rendah bermula tahun 2011 manakala sekolah menengah pada tahun 2012. Kajian ini dijalankan dengan tujuan menilai pembentukan sikap positif guru sekolah rendah terhadap aktiviti-aktiviti pentaksiran memandangkan pentaksiran ini telah dijalankan selama tiga tahun. Kajian ini merupakan satu kajian kes penilaian yang melibatkan 80 orang guru di Johor. Dapatan kajian menunjukkan implikasi pelaksanaan Pentaksiran Sekolah terhadap pembentukan sikap positif guru adalah sederhana dengan min keseluruhan 2.68. Didapati, sikap positif guru bagi aktiviti membuat perancangan ujian, membina item, mentadbir ujian, membuat penskoran, menganalisis eviden, mengaplikasikan maklumat pentaksiran dan membuat pelaporan ujian berada di tahap yang rendah. Ini menunjukkan bahawa pelaksanaan Pentaksiran Sekolah tidak memberikan kesan yang positif terhadap pembentukan sikap positif guru terhadap pentaksiran. Justeru itu, cadangan seperti merapatkan jurang perbezaan kefahaman antara pentadbir dan guru, penganjuran kursus dan bengkel berkaitan pentaksiran serta motivasi adalah penting bagi membolehkan matlamat untuk pelaksanaan pentaksiran yang berkesan.

Kata Kunci: Pentaksiran Sekolah (PS); Sikap Positif; Pembelajaran Peribadi; Aktiviti Pentaksiran; Standard Prestasi

ABSTRACT

In line with the rapid development of technology, the assessment system in Malaysia has also changed. School assessment has been implemented in primary schools starting in 2011, while in secondary schools in 2012. The study was conducted to evaluate the formation of primary school teachers' positive attitudes towards assessment activities since the assessment was conducted for three years. This study is an evaluative case study that involved 80 teachers in Johor. The findings showed that the implications of the implementation of School Assessment against the formation of teachers' positive attitude is moderate with the overall mean is 2.68. Nevertheless, the teachers' positive attitude towards assessment activities such as planning the test, constructing the items, administering tests, making scoring, analysing, applying assessment information and reporting test is at a low level. This shows that the implementation of School Assessment provides no positive impact on the formation of the positive attitude of teachers towards the

Untuk memetik dokumen ini:

Khalid, R.A., Ahmad, J., & Hamdan, A. (2015). Pelaksanaan pentaksiran sekolah: Implikasi kepada pembentukan sikap positif guru terhadap aktiviti-aktiviti pentaksiran. *Journal of Personalized Learning*, 1(1): 77-84.

assessment. Therefore, the proposals to bridge the gap of understanding between administrators and teachers, the organization of courses and workshops on assessment and motivation are the key to enabling the objective of an effective implementation of the assessment.

Keywords: School Assessment; Positive Attitudes; Personalize Learning; Assessment Activities; Performance Standard

PENGENALAN

Sistem pendidikan negara kita telah mengalami transformasi selari dengan perkembangan teknologi pada masa kini. Kementerian Pendidikan Malaysia telah mengambil langkah yang berani dengan melakukan inovasi dalam bidang pentaksiran, memandangkan ibu bapa dan masyarakat menyuarakan kebimbangan terhadap keupayaan sistem pendidikan di Malaysia dalam menyediakan generasi muda menghadapi cabaran abad ke-21 (Kementerian Pendidikan Malaysia, 2012). Transformasi pentaksiran ini memberikan satu pendekatan baru bagi membolehkan pembangunan potensi pelajar dapat dibina secara menyeluruh di samping dapat menentukan keberkesanan guru dan pihak sekolah di dalam aktiviti pembelajaran dan pengajaran (Lembaga Peperiksaan Malaysia, 2012). Ini selari dengan pendapat Baba (2010) yang menyatakan orientasi peperiksaan tidak dijadikan satu-satunya kaedah pengukuran yang melambangkan kecemerlangan dan ia harus diseimbangkan dengan sentuhan keinsanan (*high-touch*) supaya kemajuan yang bakal dibina memiliki etika yang tinggi.

Pentaksiran Sekolah merupakan salah satu komponen penilaian di dalam Sistem Pentaksiran Pendidikan Kebangsaan (SPPK) telah diperkenalkan bagi menggantikan sistem pentaksiran semasa yang dilihat terlalu menekankan kepada aspek peperiksaan. Bergantungan yang tinggi kepada peperiksaan akan menjuruskan pelajar lebih bersifat robotik (Baba, 2010) serta tidak mampu menangani cabaran era globalisasi. Menurut Hamzah (2011) sistem pentaksiran semasa memberi tujuh impak seperti berikut, (i) persekolahan dan kegiatan pembelajaran dilihat berorientasi peperiksaan, banyak memberikan tumpuan kepada aktiviti-aktiviti untuk menjaga prestasi dan meningkatkan pencapaian manakala aspek-aspek lain seperti kokurikulum, perkembangan keperibadian dan sahsiah diabaikan, (ii) murid tidak merasakan persekolahan itu sesuatu yang menyeronokkan dan ini memberikan tekanan kepada murid yang akhirnya menimbulkan kesan yang negatif seperti ponteng sekolah, meniru dalam peperiksaan, keciciran dan sebagainya, (iii) ujian dan peperiksaan telah menjadi satu arena untuk melihat siapa yang terbaik atau yang mempunyai paling banyak 'A'. Perhatian tidak diberikan kepada pelajar yang telah menunjukkan perkembangan atau kemajuan yang paling banyak, (iv) Pelajar lemah tidak dibantu secara berkesan. Ada sebilangan murid yang berputus asa kerana merasakan bahawa mereka tidak mungkin dapat mencapai keputusan peperiksaan yang baik. (v) sekolah dilihat sebagai satu pusat yang mempersiapkan murid untuk ujian dan peperiksaan, bukan untuk mendapatkan ilmu pengetahuan dan kemahiran untuk menghadapi cabaran dalam kehidupan, (vi) memberi tekanan kepada guru, pentadbir dan ibu bapa, dan (vii) sistem pentaksiran semasa tidak menggalakkan budaya pembelajaran sepanjang hayat.

Dalam sistem pentaksiran yang baharu ini, guru akan mengelola, merekod, menterjemah, melapor dan membuat pertimbangan tentang prestasi murid semasa dan sepanjang (formatif) dan di hujung (sumatif) proses pembelajaran dan pengajaran. Ini dapat memberikan penilaian yang adil di mana guru akan menggunakan kepelbagaian maklumat bagi membuat penilaian dan melaporkan tentang prestasi, potensi, pencapaian dan keperluan murid sama ada secara verbal dan/atau bertulis berdasarkan standard prestasi yang ditetapkan (Lembaga Peperiksaan Malaysia, 2011). Secara umumnya PS mempunyai ciri-ciri berikut, (i) holistik iaitu mampu memberikan maklumat keseluruhan tentang pengetahuan dan kemahiran yang dicapai oleh murid, (ii) berterusan iaitu aktiviti pentaksiran berjalan seiring dengan Pengajaran dan Pembelajaran (PdP), (iii) fleksibel iaitu kaedah pentaksiran yang pelbagai mengikut kesesuaian dan kesediaan murid, dan (iv) merujuk standard prestasi yang dibina berdasarkan standard kurikulum.

Sebenarnya matlamat utama pentaksiran bukan semata-mata untuk membuat keputusan tentang pencapaian seseorang murid, tetapi untuk memberi sokongan dan mekanisme yang positif bagi membantu murid membaiki atau meningkatkan pembelajaran, membaiki pengajaran guru serta menyumbang kepada keberkesanan program. Namun begitu, matlamat tersebut tidak akan tercapai tanpa sokongan padu daripada guru yang bertindak sebagai teraju utama dalam melaksanakan aktiviti-aktiviti pentaksiran. Justeru itu, pembentukan sikap yang positif di kalangan guru-guru terhadap aktiviti-aktiviti Pentaksiran Sekolah memainkan peranan yang besar bagi mencapai matlamat pentaksiran.

Sikap boleh didefinisikan sebagai suatu tindak balas atau perasaan yang positif atau negatif kepada suatu objek, keadaan, institusi atau seseorang bagi seseorang individu (Aiken, 2000; Desa, 2009). Sikap juga didefinisikan sebagai suatu proses mental yang bersifat fikiran, perasaan atau tanggapan terhadap sesuatu objek, aspek atau situasi tertentu (Ismail, 2012) yang mendorong seseorang individu menunjukkan kecenderungan terhadap sesuatu perkara atau benda atau peristiwa (Azmi & Ahmad, 2008). Daripada definisi tersebut, sikap boleh diinterpretasikan suatu tindak balas yang menggambarkan perasaan suka atau tidak yang dapat dizahirkan melalui perubahan tingkah laku seperti tingkah laku prejudis, diskriminasi pro sosial dan sebagainya (Desa, 2009).

Sikap memainkan peranan penting dalam melaksanakan pentaksiran (Yan & Cheng, 2015). Dalam kajian ini, definisi operasi sikap adalah merujuk kepada pembentukan sikap positif guru hasil daripada pelaksanaan PS dalam aspek kognitif seperti pelaksanaan PS dapat membantu pembelajaran dan bersesuaian dengan perkembangan murid pada masa kini, guru mudah memahami murid serta meningkatkan keberkesanan pengajaran dan profesionalisme guru, aspek afektif seperti emosi guru terhadap pelaksanaan aktiviti-aktiviti dalam PS serta aspek tingkah laku seperti tingkah laku yang positif yang ditonjolkan oleh guru dan murid akibat pelaksanaan Pentaksiran Sekolah seperti murid minat dan aktif belajar, guru tetap mematuhi etika penilaian, bermotivasi tinggi serta berusaha meningkatkan pengetahuan berkaitan pentaksiran.

Pembentukan sikap positif guru dalam aktiviti-aktiviti PS dapat membentuk persekitaran pembelajaran peribadi murid yang berkesan selaras dengan pendapat Hargreaves (2006) yang menyatakan bahawa pembinaan pembelajaran peribadi murid memerlukan perubahan di peringkat organisasi. Sikap yang positif terhadap pentaksiran dapat mendorong guru melaksanakan aktiviti-aktiviti pentaksiran dengan berkesan. Selain itu, melalui pentaksiran juga, guru dapat menggunakan maklumat daripada aktiviti pentaksiran bagi merancang pembelajaran yang bersesuaian mengikut tahap prestasi anak muridnya. Ini membolehkan murid-murid belajar berfikir secara lebih mendalam melalui instrumen-instrumen pentaksiran yang direka khas dan menjadikan pengajaran guru berkualiti tinggi (Teaching and Learning Research Programme, 2004) di samping memudahkan murid-murid membina persekitaran pembelajaran peribadi yang bersesuaian dengan keperluan mereka.

Menurut Miligan (2006) pembelajaran peribadi merupakan pembelajaran berpusatkan murid di mana murid-murid akan memilih sendiri persekitaran pembelajaran yang diperlukan. Ia merupakan satu proses yang menggalakkan peningkatan potensi murid daripada murid pasif belajar kepada murid yang aktif selaras dengan keperluan, minat dan sikap seseorang murid bagi memaksimumkan pencapaian mereka (Aspect, 2006). Secara ringkasnya, pembelajaran peribadi boleh didefinisikan sebagai pembelajaran yang memberi peluang meningkatkan produktiviti sistem pendidikan dengan menjalankan pengajaran dan pembelajaran berdasarkan keperluan individu dan menjadikan pelajar lebih pintar dan aktif. Ia melibatkan lima komponen penting iaitu (i) pentaksiran untuk pembelajaran, (ii) pengajaran dan pembelajaran yang berkesan, (iii) kurikulum (iv) organisasi sekolah dan (v) membina hubungan atau jaringan di luar bilik darjah melalui penglibatan agensi, komuniti, institusi dan sebagainya (Teaching and Learning Research Programme, 2004; Aspect, 2006). Pembelajaran peribadi menggalakkan murid mengawal sendiri pembelajaran murid (Mohd & Shahbodin, 2015). Menurut Freitas dan Yapp (2005) pembelajaran peribadi merupakan satu proses sosial di mana murid-murid perlu terlibat dalam tugas-tugas yang berorientasikan matlamat serta pengamalan kemahiran-kemahiran di dalam pembelajaran. Selain itu, ia juga mendorong murid-murid menggunakan maklum balas yang diberikan oleh guru-guru untuk tindakan susulan. Oleh itu, pembelajaran peribadi dilihat sebagai satu keperluan bagi memotivasikan murid dan menyokong pembelajaran (Sahabudin & Ali, 2010).

METODOLOGI

Dalam kajian ini, penyelidik memilih kajian kes penilaian atau *evaluative case study* (Cohen et al., 2007). Pemilihan reka bentuk kajian ini dibuat berdasarkan pendapat Cohen et al. (2007) yang menyatakan bahawa antara salah satu ciri-ciri kajian kes adalah kajian yang memberi tumpuan kepada pelaku sama ada individu atau kumpulan yang bertujuan untuk memahami persepsi mereka terhadap peristiwa-peristiwa. Ini bersesuaian dengan matlamat penyelidik yang ingin memahami dan menilai persepsi guru terhadap pelaksanaan Pentaksiran Sekolah dan dalam konteks kajian ini 'persepsi' merujuk kepada sikap dan 'peristiwa' merujuk kepada pelaksanaan Pentaksiran Sekolah.

Kajian kes boleh dibuat ke atas seorang individu, sekumpulan individu, sekumpulan sosial, satu organisasi atau sesebuah institusi (Ary et al., 2006). Oleh itu, dalam kajian ini penyelidik telah memilih 80 orang guru daripada sepuluh buah sekolah rendah di Johor sebagai sampel kajian. Guru-guru tersebut merupakan guru

yang mengajar tahun 1 dan tahun 2 bagi mata pelajaran Bahasa Melayu, Bahasa Inggeris, Matematik, Dunia sains dan Teknologi, Pendidikan Islam atau moral. Pemilihan sampel dibuat dengan menggunakan teknik pensampelan bertujuan. Ini berdasarkan pendapat Ary et al. (2006) yang menyatakan bahawa pensampelan bertujuan berguna untuk kajian yang berkaitan tentang sikap dan pendapat.

Sikap boleh diukur melalui pelbagai kaedah seperti membuat pemerhatian. Namun begitu menurut Aiken (2000), pemerhatian bukanlah kaedah yang terbaik untuk mengukur sikap kerana penyelidik boleh memberikan tafsiran yang berbeza. Kaedah yang paling berkesan adalah mentadbir soal selidik yang mempunyai satu set skala sikap yang terdiri daripada kenyataan yang positif atau negatif mengenai topik yang dikaji dengan menggunakan Skala Thurstone, Skala Likert dan Skala Guttman (Aiken, 2000). Oleh yang demikian, penyelidik telah menggunakan soal selidik bagi menilai pembentukan sikap positif guru terhadap pentaksiran. Memandangkan tiada instrumen khusus untuk mengukur sikap guru terhadap pelaksanaan Pentaksiran Sekolah, maka penyelidik membina dan mengubah suai item berkaitan penilaian sikap daripada kajian-kajian yang dijalankan oleh Ahmad (2002), Lugom (2002), Pin (2012) dan Ismail (2012).

Soal selidik ini dibahagikan kepada dua bahagian iaitu bahagian A dan bahagian B. Bahagian A mengandungi sembilan soalan bagi maklumat demografi. Bahagian ini menggunakan skala nominal dan skala nisbah. Bahagian B terdiri daripada 18 item bagi mengukur sikap di mana di mana 5 item mengukur komponen sikap aspek kognitif, 8 item untuk mengukur komponen sikap aspek afektif dan 5 item untuk mengukur komponen sikap aspek tingkah laku. Untuk bahagian ini penyelidik menggunakan Skala Likert iaitu 1 “Sangat tidak setuju”, 2 “Tidak setuju”, 3 “Kurang setuju”, 4, “Setuju”, 5 “Sangat setuju”. Bagi menguji kesahan dan kebolehpercayaan item yang digunakan satu kajian rintis telah dijalankan selain memastikan arahan dan kandungan soal selidik ditulis dengan jelas dan boleh difahami. Nilai pekali Alpha Cronbach adalah 0.927 dan ini memenuhi syarat nilai pekali Cronbach Alpha yang ditetapkan oleh Pallant (2010) yang berpendapat nilai Cronbach Alpha 0.7 dan ke atas boleh diterima.

Data di analisis dengan menggunakan Program *Statistical Package of Social Science* (SPSS). Bagi menjawab persoalan kajian, soal selidik dianalisis menggunakan analisis deskriptif dengan berpandukan kepada skala yang digunakan di dalam instrumen kajian iaitu Skala Likert di mana 1 = Sangat tidak setuju, 2 = Tidak Setuju, 3 = Kurang Setuju, 4 = Setuju dan 5 = Sangat Setuju. Bagi analisis deskriptif, pengkaji menginterpretasikan skor min 1.00 hingga 2.33 (tahap rendah), 2.34 hingga 3.66 (tahap sederhana) dan 3.67 hingga 5.00 (tahap tinggi) yang diinterpretasikan daripada Ahmad (2002).

DAPATAN DAN PERBINCANGAN

Daripada 80 soal selidik yang diedarkan hanya 72 soal selidik yang dipulangkan dengan lengkap di mana 54.2% orang guru adalah daripada bandar manakala 45.7% orang guru adalah daripada sekolah luar bandar. Sebanyak 55.6% orang guru mempunyai pengalaman mengajar kurang daripada 10 tahun manakala selebihnya 44.4% mempunyai pengalaman mengajar lebih daripada 10 tahun. Sebahagian besar guru juga telah menghadiri kursus penataran PBS (79.2%). Hanya 20.8% orang guru sahaja yang tidak pernah menghadiri kursus penataran PBS. Maklumat terperinci boleh dirujuk pada Jadual 1.

Jadual 1. Demografi Responden Kajian

Demografi	Frekuensi	Peratus (%)
Lokasi sekolah		
Bandar	39	54.2
Luar bandar	33	45.8
Pengalaman mengajar		
Kurang 10 tahun (< 10 tahun)	40	55.6
Lebih 10 tahun (>10 tahun)	32	44.4
Kursus penataran PBS		
Hadir	57	79.2
Tidak hadir	15	20.8

Berdasarkan Jadual 2 didapati secara keseluruhannya tahap peningkatan sikap positif guru terhadap pelaksanaan Pentaksiran Sekolah (PS) adalah sederhana dengan nilai min keseluruhan 2.68. Guru bersetuju

bahawa pelaksanaan Pentaksiran Sekolah sangat membantu meningkat pembelajaran murid-murid mereka (min=3.40), bersesuaian dengan perkembangan murid-murid pada masa kini (min=3.42), lebih memahami prestasi murid-murid (min=3.40), meningkatkan keberkesanan pengajaran (min=3.47) dan meningkatkan tahap profesionalisme kerjaya mereka sebagai seorang guru (min=3.58) menunjukkan tahap yang sederhana. Namun begitu, peningkatan sikap positif guru terhadap aktiviti-aktiviti yang harus dilakukan dalam pentaksiran adalah rendah seperti aktiviti membuat perancangan (min=1.99), aktiviti membina item ujian pentaksiran (min=1.96), mentadbir ujian (min=2.10), membuat penskoran (min= 2.08), menganalisis eviden (min=2.03), mengaplikasikan maklumat pentaksiran (min=2.03) merekod data pentaksiran (min=1.93) dan membuat pelaporan (min=2.03). Ini menunjukkan bahawa guru masih menganggap aktiviti-aktiviti dalam membuat pentaksiran adalah sesuatu yang membebankan. Guru juga bersetuju pelaksanaan PS menyebabkan murid mereka seronok untuk belajar (min=2.47), murid aktif belajar (min=2.65), guru mematuhi etika penilaian (min=2.71), dapat meningkatkan motivasi guru (min=3.39) dan guru akan berusaha untuk meningkatkan pengetahuan dalam pentaksiran (min=3.56) namun pada tahap yang sederhana. Ini dapat ditunjukkan oleh Jadual 2.

Jadual 2. Min dan Sisihan Piawai Tahap Pembangunan Sikap yang Positif Guru.

No item	Item	Skor min	Sisihan piawai	Tahap
1	Pelaksanaan PS sangat membantu meningkatkan pembelajaran murid saya.	3.40	0.867	Sederhana
2	Pelaksanaan PS adalah bersesuaian dengan perkembangan murid-murid pada masa kini.	3.42	0.975	Sederhana
3	Melaksanakan PS membuat saya lebih memahami prestasi murid-murid saya.	3.40	0.974	Sederhana
4	Melaksanakan PS meningkatkan keberkesanan pengajaran saya.	3.47	0.855	Sederhana
5	Melaksanakan PS meningkatkan tahap profesionalisme kerjaya saya.	3.58	0.884	Sederhana
6	Aktiviti membuat perancangan ujian pentaksiran tidak membebankan saya.	1.99	0.778	Rendah
7	Aktiviti membina item ujian pentaksiran tidak membebankan saya.	1.96	0.701	Rendah
8	Aktiviti mentadbir ujian pentaksiran tidak membebankan saya.	2.10	0.695	Rendah
9	Aktiviti membuat penskoran ujian pentaksiran tidak membebankan saya.	2.08	0.707	Rendah
10	Aktiviti menganalisis evidens pentaksiran tidak membebankan saya.	2.03	0.769	Rendah
11	Aktiviti mengapikasi maklumat pentaksiran tidak membebankan saya.	2.03	0.769	Rendah
12	Aktiviti merekod data pentaksiran tidak membebankan saya.	1.93	0.775	Rendah
13	Aktiviti membuat pelaporan ujian pentaksiran tidak membebankan saya.	2.03	0.769	Rendah
14	Pelaksanaan PS menyebabkan murid saya seronok untuk belajar.	2.47	0.804	Sederhana
15	Pelaksanaan PS menyebabkan murid saya aktif belajar.	2.65	0.790	Sederhana
16	Walaupun pelaksanaan PS yang membebankan, saya tetap mematuhi etika penilaian.	2.71	0.999	Sederhana
17	Pelaksanaan PS meningkatkan motivasi saya sebagai seorang pendidik.	3.39	0.797	Sederhana
18	Pelaksanaan PS menyebabkan saya sentiasa berusaha meningkatkan pengetahuan berkaitan ilmu pentaksiran.	3.56	0.710	Sederhana
Tahap pembentukan sikap positif guru secara keseluruhan		2.68	0.862	Sederhana

Secara keseluruhannya, kajian ini mendapati pelaksanaan Pentaksiran Sekolah masih gagal memupuk sikap positif guru yang tinggi terhadap pentaksiran. Dapatan kajian menunjukkan pembentukan sikap positif guru

berada di tahap yang sederhana dengan nilai min 2.68. Di sini terdapat keselarian dengan kajian yang dijalankan oleh Ghazali et al. (2012) yang menunjukkan bahawa guru mempunyai sikap yang sederhana terhadap pelaksanaan pentaksiran. Tetapi bercanggah dengan dapatan kajian yang dijalankan oleh Azhar (2012) serta Rahman dan Ali (2008) di mana kedua-dua dapatan kajian tersebut menunjukkan bahawa guru mempunyai sikap positif yang tinggi dalam pentaksiran. Namun begitu terdapat sedikit persamaan antara dapatan kajian dengan dapatan Rahman dan Ali (2008) yang menunjukkan bahawa guru-guru mempunyai sikap positif yang rendah terhadap aktiviti-aktiviti pentaksiran di mana mereka bersetuju bahawa aktiviti-aktiviti pentaksiran sangat membebankan mereka.

Menurut Desa (2009) sikap kurang positif (negatif) timbul disebabkan oleh perbezaan kepercayaan dan tindakan antara pentadbir dan orang bawah, aspek personel iaitu keupayaan dan tenaga seperti kecerdasan, kebodohan atau kemalasan dan faktor persekitaran seperti kesukaran melaksanakan sesuatu kerja atau ciri-ciri sesuatu kerja. Oleh itu di sini diberikan beberapa cadangan bagi membangunkan sikap positif guru terhadap pelaksanaan Pentaksiran Sekolah.

Pertama, rapatkan jurang perbezaan kefahaman antara pentadbir dari peringkat tertinggi hingga ke bawah dengan guru. Berikan lebih banyak informasi dan penjelasan berkaitan kepentingan, kebaikan pelaksanaan Pentaksiran Sekolah berbanding sistem pentaksiran semasa supaya guru lebih memahami tujuan dan kepentingan melaksanakan Pentaksiran Sekolah dan bukannya menekankan kepada bagaimana untuk melaksanakan Pentaksiran sekolah.

Kedua, sentiasa menganjurkan kursus dan bengkel berkaitan peningkatan profesionalisme guru berkaitan aspek pentaksiran seperti cara pembinaan item/ instrumen pentaksiran yang betul, cara menggunakan atau mengaplikasikan maklumat pentaksiran sebelum, semasa dan selepas pengajaran, cara membangunkan kaedah pengajaran yang sesuai mengikut hasil pentaksiran, cara berkomunikasi tentang keputusan pentaksiran kepada murid, ibu bapa dan pentadbir dan sebagainya. Selain itu, kursus motivasi perlu diberikan kepada guru dari masa ke semasa. Dengan itu, faktor kecerdasan, kebodohan dan kemalasan bukan lagi faktor penghalang kepada pembangunan sikap yang positif terhadap pentaksiran Menurut Stiggins dan Chappuis (2006) apa yang menjadi kebimbangan adalah kita tidak memberi peluang kepada guru-guru untuk belajar bagi memahami prinsip-prinsip pentaksiran untuk pembelajaran (*assessment for learning*) untuk membuat persediaan untuk mengajar dan institusi-institusi latihan perguruan juga dilihat sering gagal untuk memasukkan kursus ini dalam program kursus mereka.

Pembentukan sikap positif guru yang tinggi terhadap aktiviti-aktiviti pentaksiran, membolehkan guru membantu murid berusaha ke arah kriteria yang hendak dicapai, mempamerkan kekuatan dan menunjukkan penguasaan dan kepakaran, menggalakkan murid belajar dengan kaedah tersendiri dan melibatkan diri dalam pentaksiran sendiri dan rakan sebaya (Lembaga Peperiksaan Malaysia, 2011). Oleh itu semua pihak terutama pihak guru perlulah berusaha memupuk sikap yang positif terhadap Pentaksiran Sekolah kerana ia secara langsung dapat membina persekitaran pembelajaran peribadi murid yang berkesan selaras dengan pendapat Banda (2005) yang menyatakan bahawa sikap guru terhadap pentaksiran akan mempengaruhi amalan pentaksiran dalam bilik darjah. Untuk kajian lanjutan implikasi pelaksanaan Pentaksiran Sekolah terhadap peningkatan pengetahuan dan kemahiran guru serta kajian tentang penglibatan ibu bapa terhadap pentaksiran sangat sesuai dijalankan bagi kedua-dua peringkat sama ada di peringkat sekolah rendah dan menengah bagi membolehkan matlamat pelaksanaan Pentaksiran Sekolah terhadap murid-murid akan tercapai.

KESIMPULAN

Misi sistem pendidikan pada masa kini adalah "*leave no child behind*". Ini bermaksud guru harus memastikan tiada di antara anak didiknya tercicir dalam pembelajaran. Mereka harus dibantu bagi memenuhi standard pembelajaran dan standard prestasi mengikut piawaian yang telah ditetapkan oleh Kementerian Pendidikan. Pentaksiran yang berkualiti akan menghasilkan maklumat yang tepat dan menunjukkan keadaan sebenar tentang tahap pembelajaran murid. Justeru itu, pembentukan sikap positif guru terhadap pentaksiran memainkan peranan yang sangat besar. Beberapa cadangan kajian lanjutan berkaitan aktiviti-aktiviti pentaksiran telah dikemukakan bagi membolehkan pelaksanaan pentaksiran yang berkesan. Diharapkan kajian ini akan memberikan impak yang positif terhadap misi dan visi Kementerian Pelajaran mentransformasikan sistem pentaksiran di Malaysia setanding di peringkat antarabangsa.

Rujukan

- Ahmad, J. (2002). Pemupukan budaya penyelidikan di kalangan guru di sekolah: satu penilaian. Tesis Doktor Falsafah. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia. (*In Malay*)
- Aiken, L.R. (2000). Psychological testing and assessment (Edisi ke 10). United States of America: Allyn and Bacon.
- Ali, M. A. M. (2006). Amalan pentaksiran di sekolah menengah. Tesis Doktor Falsafah. Kuala Lumpur: Universiti Malaya. (*In Malay*)
- Ary, D., Jacobs, L. C., & Razavieh, A. (2006). Introduction to research in education (Edisi ke 7). Belmont: Thomson Wadsworth.
- Aspect. (2006). Personalised Learning. From blueprint to practice. Dipetik daripada http://www.aspect.org.uk/files/1190/PL_From_Blueprint_to_Practice.pdf.
- Azhar, F. (2012). Pelaksanaan Penilaian Berasaskan Kelas dalam kalangan guru Bahasa Inggeris Sekolah Menengah Pertama (SMP) negeri di Provinsi Riau Indonesia. Tesis Doktor Falsafah. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia. (*In Malay*)
- Azmi, I. A.G., & Ahmad, W. S.W. (2008). Pengaruh sikap dan demografi keatas produktiviti kerja pensyarah muslim: Kajian di Universiti Malaya. Jurnal Syariah, 16(2), 321-344. (*In Malay*)
- Baba, S. (2010). 1 Malaysia: Pendidikan asas transformasi negara sejahtera. Dipetik daripada <http://www.btm.gov.my/v2/images/GALERI/ARTIKEL%2010%20-%201MALAYSIA%20-%20PENDIDIKAN%20ASAS%20TRANSFORMASI%20NEGARA%20SEJAHTERA.pdf> (*In Malay*)
- Banda, W. J. S. (2005). Classroom assessment in Malawi: Teachers' perceptions and practices in Mathematics. Tesis Doktor Falsafah, Virginia Polytechnic Institute and State University, Virginia
- Campbell, C., & Evans, J. A. (2000). Investigation of Preservice Teachers' Classroom Assessment Practices During Student Teaching. The Journal of Educational Research, 93(6), 350-355.
- Cohen, L., Manion, L., & Marrison, K. (2007). Research methods in education (Edisi ke 6). New York: Routledge.
- Desa, A. (2009). Psikologi untuk golongan profesional (Edisi ke 3). Kuala Lumpur: McGraw Hill (Malaysia) Sdn Bhd. (*In Malay*)
- Freitas, S. D., & Yapp, C. (2005). Personalizing Learning in the 21st Century. Stafford, UK: Network Education Press.
- Ghazali, N. H. M., Yaakub, B., & Mustam, A.A. (2012). Why do we need to change? Teachers' attitude towards School Based Assessment System. Kertas Kerja yang dibentangkan di SCRLondon's First International Conference on social sciences and humanities in the Islamic World, London, Anon.
- Hamzah, H. (2011). Pentaksiran holistik acuan Malaysia: PASSaK PADI 5 Serangkai. Lembaga Peperiksaan. (*In Malay*)
- Hargreaves, D. (2006). Personalising Learning-6. The final gateway: School design and organisation. London: Specialist School and Academies Trust.
- Ismail, A. (2012). Kesan model STAD terhadap nilai patriotisme, sikap dan kemahiran berkomunikasi pelajar dalam mata pelajaran Sejarah. Tesis Doktor Falsafah. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia. (*In Malay*)
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2012). Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025. Putrajaya: Kementerian Pelajaran Malaysia. (*In Malay*)
- Lembaga Peperiksaan Malaysia. (2009) Pengenalalan Sistem Pentaksiran Pendidikan Kebangsaan (SPPK) dalam transformasi pendidikan. Slaid Pembentangan Mesyuarat Pengurusan pendidikan KPPM kali kedua. Putrajaya, 28 Februari (*In Malay*)
- Lembaga Peperiksaan Malaysia. (2011). Apa yang anda perlu tahu tentang Pentaksiran Sekolah. Kementerian Pelajaran Malaysia. (*In Malay*)
- Lembaga Peperiksaan Malaysia. (2012). Panduan pengurusan Pentaksiran Berasaskan Sekolah (PBS). Kementerian Pelajaran Malaysia. (*In Malay*)
- Lugom, S. (2002). Program Pendidikan Khas di Sarawak: Satu penilaian. Tesis Doktor Falsafah. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia. (*In Malay*)
- Mohd, C.K.N.C.K. & Shahbudin, R. (2015). Primary teachers' attitudes, intentions and practices regarding formative assessment. Teaching and Teacher Education, 45, 128-136.
- Milligan, C. (2006). The road to the Personal Learning Environment. Dipetik daripada https://www.academia.edu/795751/The_Road_to_the_Personal_Learning_Environment
- Pallant, J. (2010). SPSS survival manual. A step by step guide to data analysis using SPSS New York: The McGraw Hill.
- Pin, U. (2012). Penilaian program perintis usahawan di sekolah rendah. Tesis Doktor Falsafah. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia. (*In Malay*)

- Popham, W. J. (2004). All about accountability / Why assessment illiteracy is professional suicide. *Educational Leadership, 62(1)*, 82-83.
- Rahman, M. A. A., & Ali, Z. (2008). Pelaksanaan Pentaksiran kerja kursus Kemahiran Hidup Bersepadu di Sekolah Menengah Luar Bandar Daerah Kuantan Pahang. Dipetik daripada http://eprints.utm.my/10757/1/PELAKSANAAN_PENTAKSIRAN_KERJA_KURSUS_KEMAHIRAN_HIDUP_BERSEPADU_DI_SEKOLAH_MENENGAH_LUAR_BANDAR_DAERAH_KUANTAN.pdf (*In Malay*)
- Sahabudin, N. A., & Ali, M. B. (2010). Persekitaran pembelajaran personal: Perbezaannya dengan sistem pembelajaran tradisional. Dipetik daripada http://eprints.utm.my/14954/1/eprint14-Persekitaran_Pembelajaran_Personal.pdf (*In Malay*)
- Selvanathan, M., Ali, A. J., Balasubramaniam, S., & Thanaraju, P. (2012). Kesan sikap pekerja kearah kualiti kerja cemerlang. *Jurnal Kemanusiaan, 20(10)*, 130-146. (*In Malay*)
- Stiggins, R. (2004). New assessment beliefs for a new school mission. *Phi Delta Kappan, 86(1)*, 22-27.
- Stiggins, R., & Chappuis, J. (2006). What a difference a word makes. *Journal of Staff Development, 27(1)*, 10-14.
- Teaching and Learning Research Programme. (2004). Personalised Learning. Dipetik daripada http://www.tlrp.org/documents/personalised_learning.pdf.
- Yan, Z., & Cheng, C. K. (2015). Primary teachers' attitudes, intentions and practices regarding formative assessment. *Teaching and Teacher Education, 45*, 128-136
- Yusof, A.A. (2010). Gelagat organisasi. Satu pendekatan strategik. Sintok: Universiti Utara Malaysia. (*In Malay*)